VERANDER JE LEVEN - VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

20e jaargang - Nummer 5

GODS DOMINOSTENEN
De ene stap leidt naar de volgende

Mist op komst
Kniel-kijk-volg

Blijf overeind staan
Een les uit een marathon

Copyright 2019 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:

Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit
Het Boek, Copyright 1988
International Bible Society,
tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 Wie neemt de zoon?
4 Het voorstel
6 Beslissingen die God blij maken
10 Gods dominostenen
12 Opkomende mist
14 Wanneer moet je God niet vertrouwen
18 Het biggetje dat op steen bouwde
21 Hart na hart
22 Blijf kalm en houd vol
24 De beste keuze
26 Blijf overeind
28 De bestemming
30 Mijn liefde voor jou

Want U bent voor mij een rots en een burcht,
om de eer van uw naam zult U mij leiden op mijn weg.
-Psalm 31:4

Nachtlicht

In een van zijn psalmen schreef koning David aan God: “Ook de duisternis kan niets voor U verbergen. Voor U is de nacht net zo licht als de dag en duisternis betekent niets voor U.”[1] Dat vond ik altijd een prachtige beschrijving van Gods vermogen om overal te zijn en alles te zien.

In de psalm wordt beschreven dat niets verborgen blijft voor Gods ogen, en er wordt hier natuurlijk in het bijzonder gesproken over het feit dat God onze “verborgen zonden” kan zien.

Het is ook een interessante uitspraak over de duisternis.

God ziet de duisternis niet zoals wij hem zien. Wij kunnen in het pikkedonker helemaal niets zien en zelfs bij een heel klein beetje licht kunnen we niet veel doen. Maar voordat God het heelal schiep was alles volledig donker en vormeloos,[2] waar dus uit blijkt dat God geen enkel probleem heeft met het werken in de duisternis.

Hoe duister de omstandigheden of de situaties waar we voor komen te staan ook mogen zijn, God kan de weg al zien. De duisternis van onzekerheid waar wij soms last van hebben maakt voor Hem geen enkel verschil. Wij hebben moeite om in het donker onze weg te vinden, maar Hij niet.

De juiste keuzes maken is een zware verantwoordelijkheid, vooral wanneer onze keuzes anderen zullen beïnvloeden. Maar we hoeven het niet alleen te doen. God wil graag dat we leren en groeien bij het nemen van beslissingen, maar Hij wil ook graag Zijn inzicht en wijsheid met ons delen, zodat wij van Zijn licht kunnen profiteren. Zoals koning David schreef: “O HERE, U bent mijn licht! U verlicht mijn duisternis.”[3]

1. Psalm 139:12
2. Zie Genesis 1:2
3. 2 Samuel 22:29

Samuel Keating

HET VOORSTEL

Door Keith Phillips

Een paar jaar geleden had ik een aantal fouten gemaakt. Het stoorde me naderhand verschrikkelijk en ik werd er ontmoedigd door. Toen smeekte ik God om me in een robot te veranderen en me zo te programmeren dat ik altijd alles zou doen wat Hij het beste vond.

U weet toch dat ik diep in mijn hart enkel wil doen wat het beste is, maar mijn verkeerde beslissingen en idiote ideeën staan voortdurend in de weg! Kunt U me nou niet zo programmeren dat ik altijd de juiste keuzes maak en het goede doe? Bedenk nou toch eens hoeveel beter het in de wereld zou gaan!
Dat is toch echt de oplossing niet, antwoordde Hij. Niet alleen zou dat alle uitdaging uit je leven halen, maar het zou onze relatie ook geen goed doen. Want dan zou je nooit meer naar Mij toe hoeven komen om raad te vragen en dan zou je niet meer op Mij leunen. Dan zou je Mij niet meer op prijs stellen en voordat je het wist zou je ook niet meer van Mij houden. Nee, Ik vind het beter om je zo te laten als Ik je geschapen heb, maar Ik zal je eens wat anders vertellen. In plaats van je te programmeren met alle antwoorden tegelijk, zal Ik ze je één voor één geven, wanneer je in gebed bij Mij aanklopt.

Het is geen volmaakte regeling, want het gaat hier om onvolmaakte mensen zoals jij en ik; het hangt er van af hoe vaak wij er aan denken om Hem eens even om raad te vragen en het geloof, de nederigheid, de overgave en wat al niet meer kunnen opbrengen om het dan te doen zoals Hij het ons heeft laten zien, maar ik weet zeker dat het beter is dan zelf alles proberen op te lossen, zoals ik dat heb gedaan!

1. Spreuken 3:5-6

Blijf bij ons

Henry Francis Lyte

Blijf met mij, Heer, als 't zonlicht
niet meer straalt.
Blijf met mij, Heer, als straks de
avond daalt.
Als vrienden henengaan
in stormgetij,
Blijf Gij ter hulp gereed,
o blijf met mij!

'k Kan zonder U geen enk'le
schrede gaan,
Wees Gij mijn Leidsman
op mijn levensbaan.
Aan Uwe hand slechts
ga ik veilig, blij,
Zij 't voor- of tegenspoed,
o, blijf met mij!

Als in de doodsvallei
'k eens zal staan,
En 'k zie de poorten
voor mij open gaan,
En Gij mij d' oogen sluit,
dan juich ik blij:
In leven en in dood
waart Gij met mij!

Beslissingen die God blij maken

Door Peter Amsterdam

Een van de kenmerken van de mensheid, als wezens die naar het evenbeeld van God geschapen zijn, is dat wij een vrije wil hebben, en daarbij hoort ook de mogelijkheid om beslissingen te nemen en de verantwoordelijkheid die daar mee gepaard gaat. Het kan een enorme uitdaging zijn om beslissingen te nemen die God verheerlijken en om Zijn wil voor ons leven te vervullen.

Het is een test van geloof die ons helpt om te groeien terwijl we Zijn wil zoeken en Zijn antwoorden en leiding afwachten.

Beslissingen nemen is voor ons Christenen een groeiproces in onze relatie met God, waarbij we steeds beter leren om al onze zorgen bij Hem te brengen, in de wetenschap dat Hij voor ons zorgt.1 Hij heeft gezegd: Kom

Daarom blijven wij, vanaf de dag dat wij dat hebben gehoord, steeds voor u bidden. Wij vragen God om u te laten begrijpen wat Hij wil dat u doen zult. Wij vragen voor u om wijsheid en geestelijk inzicht. Dan zult u tot eer van de Here leven en doen wat Hij graag wil. Hoe beter u God leert kennen, hoe vruchtbaarder uw leven zal zijn.

-Colossenzen 1:9-10

en laten we kijken wie er gelijk heeft, 2 waardoor Hij laat zien dat Hij graag gesprekken met ons voert. Hij wil deelnemen aan het gesprek en meehelpen bij het nemen van beslissingen. Hij heeft beloofd dat Zijn Geest ons in alle waarheid zal leiden.3

Ons hele leven komen we voor beslissingen te staan die onze toekomst beïnvloeden, of het nu gaat om de carrière die we willen volgen, met wie we gaan trouwen, hoe we onze kinderen moeten opvoeden, waar we moeten wonen of hoe we volgens onze overtuiging moeten leven en bij kunnen dragen aan het werk van God. Een van de belangrijkste stappen in het vinden van Gods wil, is Hem te erkennen en onze wegen aan Hem op te dragen. “Vertrouw met heel je hart op de Here en verwacht het niet van je eigen verstand. Laat God delen in alles wat je doet, dan kan Hij je levensweg bepalen.”4

Het leren van beslissingen nemen die God zullen eren en die in overeenkomst zijn met Zijn wil en geboden gaat vaak hand in hand met momenten van zelfonderzoek, gebed en beproevingen. Het kan weleens moeilijk zijn om te zien wat Gods wil is in een bepaalde situatie of welke beslissing de

U gaf mij de ruimte om te lopen
en ik stond stevig op mijn voeten.
-Psalm 18:37

Vertrouw met heel je hart op de HERE en verwacht het niet van je eigen verstand. Laat God delen in alles wat je doet, dan kan Hij je levensweg bepalen.
Spreuken 3:5-6

Als je tot je beslissing bent gekomen met de oprechte intentie om Gods hart te behagen, en de Bijbelse principes aanhoudt en Gods wijze raad opvolgt, kun je vol vertrouwen je gang gaan, in de wetenschap dat God Zijn doel bereikt door jouw beslissing.
-Mary Fairchild

beste resultaten zal hebben. Op zulke momenten wensen we weleens dat de lucht verlicht zal worden door een bliksemflits en dat we op de grond worden gegooid, net zoals de apostel Paulus, om ons een nauwkeurig, feilloos teken te geven. En toch is de stem van God meestal zo stilletjes dat we hem makkelijk kunnen mislopen, als we onze geest niet kalmeren en ons niet open stellen om te luisteren.

God heeft ons naar Zijn evenbeeld geschapen, als rationele wezens, die in staat zijn om uit zichzelf beslissingen te nemen en ervoor kunnen kiezen, Hem in het middelpunt te zetten. Dit is een van de manieren waarop we God liefhebben met ons hele verstand: door bewuste keuzes te maken om God lief te hebben en er naar te streven Hem in onze beslissingen en manieren te verheerlijken. Dan komen we in de positie om de wil van God te onderscheiden zoals Paulus het in Romeinen uitlegt: “U moet anders worden, door een nieuwe manier van denken. Dan kunt u ontdekken wat God wil. En wat Hij wil is goed, aangenaam en volmaakt.”5 Wanneer je die eerste stap zet zal God vaak een bevestiging geven, of komen er nieuwe factoren tevoorschijn die een nieuw licht werpen op de situatie. Misschien moet je wat veranderingen aanbrengen omdat alles wat bijgesteld moet worden naarmate je dichter bij je eindbestemming komt. Beslissingen nemen is meestal een proces waar veel keuzes mee gemoeid zijn en elke keuze legt weer een ondergrond voor de volgende. God wil meestal dat we zelf het zware werk van onderzoeken, analyseren en evalueren op ons nemen, en dat we elk beschikbaar middel gebruiken om wijze, goddelijke beslissingen te nemen. Hij lijkt maar zelden dingen voor ons te doen die we best zelf kunnen. Ik heb ondervonden dat ik de beste beslissingen neem als ik met Hem samenwerk bij het afwegen van de mogelijkheden en het voor en tegen van alles. Ik moet Zijn leiding en gedachtegang vinden door middel van gebed Als we God in het centrum van ons leven stellen en Hem in al onze wegen erkennen, kunnen we er op vertrouwen dat Hij ons zal leiden en ons zal helpen bij het nemen van verstandige beslissingen.

GODS DOMINOSTENEN

Door Nataliya A. Govorukha

Een paar jaar geleden veranderde mijn leven ingrijpend. Er kwamen zoveel veranderingen tegelijk op me af, wat nogal overweldigend was en waardoor ik wat ontmoedigd werd. Eerst moest ik terug naar mijn geboorteland, Oekraïne, nadat ik zes jaar in Bosnië en Herzegovina had gewoond om zendingswerk te doen. Mijn twee zoons die altijd bij me waren geweest, waren opgegroeid tot verstandige jongemannen en waren klaar om hun eigen leven te gaan leiden. Ik moest een woning zoeken, een baan vinden en ik had de motivatie nodig om verder te gaan.

Ik spreek Engels en ik vind het leuk om evenementen en activiteiten voor tieners en studenten te organiseren. Dus solliciteerde ik naar een baan als teamleider van een Engels zomerkamp dat door een privéschool werd georganiseerd. Tot mijn grote verrassing kreeg ik de positie niet alleen voor de duur van het zomerkamp, maar werd ik op permanente basis aangesteld.

Op een keer, terwijl ik een kijkje aan het nemen was op de Engelse afdeling van de bibliotheek, gaf ik de dame die daar werkte een complimentje over de grote verscheidenheid aan boeken, materialen en toebehoren die daar verkrijgbaar waren.

We raakten verder in gesprek en voordat ik het wist was er een Engels clubje geboren dat iedere week bij elkaar kwam, wat een van de hoogtepunten van mijn week werd. Ik kwam in aanraking met een groepje jonge mensen uit verschillende landen en continenten die dingen wilden doen, overal heen wilden en iets voor anderen wilden betekenen. Ik had laatst een ontmoeting met een paar mensen die de Engelse club regelmatig bezochten. We zaten wat te kletsen en thee te drinken toen een van de meisjes zei: “Ik heb dit nooit eerder aan iemand verteld, maar toen ik de eerste keer naar je club ging geloofde ik in niets of niemand. Mijn leven was een puinhoop en ik had geen enkele hoop. Nadat ik al een jaar lang eens in de week naar jullie bijeenkomsten was geweest die ik aanvankelijk maar simpel had gevonden, begreep ik pas dat ze mijn kijk op het leven en mijn houding tegenover anderen veranderd hadden. Nu wil ik iets waardevols doen met mijn leven.” Met tranen in haar ogen voegde ze er aan toe: “Ga er alsjeblieft mee door.”

Hierin zie ik Gods domino-effect aan het werk. We weten nooit wat de toekomst brengen zal, wanneer alles zal veranderen, waar onverwachte wendingen in ons leven ons heen zullen brengen. Maar we kunnen op onze Schepper vertrouwen, dat iedere verandering een noodzakelijk deel is van de totstandkoming van het kleurrijke, zinvolle, unieke schilderij van ons leven.

Opkomende mist

Door Joyce Suttin

Ik herinner het me heel duidelijk. Ik was nog een kind en het was zomer. Ik werd vroeg in de ochtend wakker en keek uit het raam waar alles gehuld was in een schemerig wit. Ik wreef in mijn ogen omdat ik dacht dat er iets niet mee in orde was, maar toen bleek dat dit niet het geval was, besloot ik om op onderzoek uit te gaan. Ik stapte het bordes op, ging de traptreden af en kreeg een verbazingwekkende gewaarwording, alsof ik midden in een wolk zat. Ik liep een paar meter verder en draaide me om en besefte toen dat ik niet meer wist waar ik was. Ik was maar een paar stappen van het bordes verwijderd, maar ik wist niet aan welke kant het lag.
Ik raakte nog verder in paniek toen ik me realiseerde dat mijn familie me misschien niet eens zou horen als ik riep. Toen bedacht ik, als ik de weg naar het stenen paadje kon vinden, dat ik wel zou weten waar het huis lag. Ik bukte me en raakte het vochtige gras aan, op zoek naar de stenen. Toen ik me dieper bukte begon ik de kleur van het gras te onderscheiden. Ik kon mijn schoenen zien. Ik kon de flauwe helling voelen waar ik op knielde en wist toen dat ik naar boven moest. Zo kroop ik over het gras en toen was er plotseling steen. Toen ik het pad volgde trok de mist op, zodat ik mijn knieën kon zien. Tegen de tijd dat ik bij het bordes aankwam zag ik mijn middel. Ik ging helemaal rechtop staan en keek verwonderd hoe de mist optrok en de wolk hoger ging zweven, zodat ik de bekende omgeving weer kon zien.
Toen ik mijn broers en zusjes probeerde uit te leggen hoe ik verdwaald was geraakt in een wolk in de voortuin snapten ze er niets van. Tenslotte legde vader uit dat de mist die ochtend was ontstaan vanuit het stroompje beneden en waarschuwde me dat ik, als zoiets nog eens gebeurde, stil moest blijven staan en me aan iets bekends moest vasthouden totdat de mist optrok. Het was zo'n fijn gevoel dat iemand me begreep en wist wat ik had doorgemaakt.

Na die tijd heb ik weleens het gevoel gehad dat ik mentaal of emotioneel gezien in een mist verdwaald was. Ik was de weg kwijt en voelde weer dezelfde paniek die ik als kind had gehad, dezelfde desoriëntatie. Op zulke momenten van verwarring heb ik geleerd om op mijn knieën te vallen en God de weg te vragen. Dan begon de mist langzaam op te trekken. Ik kon iets onderscheiden; een rots waar ik mijn geloof op kon baseren. Dan volgde ik het bekende pad naar mijn doel als de mist was opgetrokken.

Wanneer moet je God niet meer vertrouwen?

Door Maria Story

Er was eens een man in een ver land dat Uz was genaamd, en daar woonde een man die Job heette. Hij was beslist een van de beste mannen ter wereld. Hij vreesde God en bleef het kwaad uit de weg. Hij was gul, vriendelijk, werkte hard en was over het geheel genomen een goede, goddelijke man.[1]

Job was niet alleen een goede man, maar hij had een geweldig leven. Hij had geld, bezat land, kuddes en bedienden. Hij had een vrouw en tien kinderen.[2] Hij was gezond. Hij werd gerespecteerd in de maatschappij en had ook overal vrienden. Iedereen wist wie Job was.[3]

Job had een gezegend leven. En waarom ook niet? Hij gehoorzaamde God tot in de kleinste details en leefde op de juiste manier. Maar wacht eens even. Denk hier eens heel even over na. Wanneer is het moeilijker om op God te vertrouwen? Wanneer alles van een leien dakje gaat? Of wanneer het lijkt alsof alles in de soep gelopen is? De grootste test van ons karakter is hoe we reageren op het moment dat het leven helemaal de verkeerde kant op gaat, en de grootste test van ons geloof is op God te vertrouwen wanneer Hij toestaat dat we door moeilijke tijden gaan. Dat wist Satan ook. “Iedereen denkt dat Job zo’n geweldige goddelijke man is,” zei hij tegen God. “Maar dat is niet zo’n wonder. Hij heeft alles! Geld, land, familie, vrienden en respect. Laat mij het allemaal eens wegnemen en dan eens kijken hoe goed hij dan is!”[4]

God stemt met het experiment in en dan verliest Job achtereenvolgens zijn geld, zijn kuddes, zijn huis, zijn kinderen en uiteindelijk zijn gezondheid.[5] Daarna lezen we dat hij op een berg as zit en zit te krabben aan steenpuisten waar hij van top tot teen mee overdekt is.[6] Zijn vrouw is kennelijk de enige op wie hij nog kan steunen en die zegt: “Probeer je nou nog steeds

>>>

om God te geloven terwijl die je dit allemaal aan heeft gedaan? Vervloek Hem en ga maar dood."[7]
De mensen schijnen nu te denken dat Job wel iets vreselijks moet hebben gedaan om zulke tegenspoed over zich uitgestort te krijgen. Hij moest wel volkomen uit Gods wil zijn geweest om zulke ellende mee te moeten maken. En Job dacht dat misschien ook wel terwijl hij in die berg as zat. Wat kon hij in vredesnaam gedaan hebben om in zulke omstandigheden terecht te komen? Hij kon absoluut niet bedenken waarom dat gebeurd was, dus deed hij maar wat wij in zo'n situatie ook zouden doen; hij begon medelijden met zichzelf te krijgen.[8]
Gelukkig had Job wat goede vrienden die hem in al zijn ellende kwamen opzoeken. Ze vonden Job in zijn erbarmelijke staat en luisterden naar zijn geraas over onrechtvaardigheid: "Ik ben toch zo'n goed man! Waarom behandelt God me op deze manier? Het is niet eerlijk!"
Soms, wanneer we midden in een zware periode zitten, is dat alles wat we kunnen zien: hoe "oneerlijk" het allemaal is. Job had toch zijn best gedaan om te leven zoals God het wilde en Zijn Woord te volgen, anderen eerlijk te behandelen, en dan kreeg hij dit als dank?
Tenslotte zegt Elihu, een van Jobs vrienden tegen hem: "Hij redt degenen die lijden en spreekt tot hen in hun ellende."[9]
Job gaat dan een lang gesprek met God aan [10], waarbij hij beseft dat hoe goed hij ook probeert te zijn, of hoe exact hij God ook probeert te gehoorzamen, hij het nooit beter zal weten dan zijn Hemelse Vader. God is veel groter en wijzer dan hij. Hij bedenkt dan dat het beter is om Hem dan te vertrouwen. Na verloop van tijd komt God tussenbeide en redt Job.

Dat is iets om over na te denken wanneer we zelf in de problemen zitten. Dan kunnen we reageren zoals Job het deed en boos worden omdat God ons niet aardig behandelt, of we kunnen ons tot Hem wenden, Hem al onze aandacht geven en zien wat Hij ons door dit alles probeert te leren.

Het is een feit dat God ons nooit een volmaakt leven zonder problemen beloofd heeft. Hij heeft ons wel beloofd dat Hij ons door de problemen heen zou helpen, wat ons ook mag overkomen.[11] Als we hier aan denken hoeven we geen tijd te verspillen aan geweeklaag over onze situatie en verspillen we geen energie door zelf te proberen de problemen uit te komen. Dan gaan we in plaats daarvan direct naar God en vinden we onze kracht en de oplossingen in Hem.

We krijgen in ons leven allemaal met hoogtepunten en dieptepunten te maken. Vertrouw erop dat God een goede reden heeft voor de dieptepunten; Hij heeft iets dat Hij je erdoor wil leren. En vertrouw op de woorden in Psalm 34:19: "Vele zorgen en problemen kunnen de gelovige treffen, maar de HERE zal altijd voor uitredding zorgen."[12]

1. Zie Job 1:1
2. Zie Job 1:2-3
3. Zie Job 29:7-25
4. Zie Job 1:7-12; 2:1-7
5. Zie Job 1:13-19
6. Zie Job 2:7-8
7. Job 2:9
8. Zie Job 3:3-26
9. Job 36:15
10. Zie Job 38-41
11. Zie Psalm 23:4; Jesaja 43:2
12. Het Boek

Door Daveen Donnelly

HET BIGGETJE DAT OP STEEN BOUWDE

Wie kent het verhaal niet van de drie biggetjes? Aan het begin van het verhaaltje worden de drie biggetjes de wijde wereld in gestuurd om hun geluk te beproeven. Het eerste biggetje bouwt een huisje van stro, maar dan komt er een boze wolf die het omver blaast. Het tweede biggetje doet het al niet veel beter, met een huisje van bamboestokjes. De woordenwisseling tussen de wolf en de biggen verloopt als volgt:

"Biggetje, biggetje, laat me binnen!"
"Geen haar op mijn hoofd gaat daar aan beginnen!"
"Dan hijg ik en puf ik en blaas ik je huisje omver."

De derde big bouwt een huisje van steen. De wolf heeft geen kracht om dat huisje omver te blazen. Hij probeert nog om de biggetjes met een list naar buiten te krijgen, maar iedere keer zijn ze hem te slim af.
In Mattheüs 7:24-27 zegt Jezus: "Wie naar Mij luistert en doet wat Ik zeg,

is verstandig. Hij lijkt op een man die zijn huis op een rots bouwt. Het kan regenen, er kan een overstroming komen en het kan stormen. Maar het huis blijft staan, want het heeft een goede fundering. Maar wie hoort wat Ik zeg en zich er niets van aantrekt, is dom. Hij lijkt op een man die zijn huis op zand bouwt. Als dat huis te lijden krijgt van regen, overstroming en storm, stort het in." In vers 25 is het Griekse woord voor het beuken van de wind en de regen en de overstroming *prospipto,* wat een sterk werkwoord is, en in dit vers betekent het dat zelfs wanneer een grote hoeveelheid water naar binnen stroomt, het huis op de rots stand zal houden. In vers 27 is het Griekse woord dat gebruikt wordt in de tekst *proskopto*, wat een veel zwakkere betekenis heeft en wil zeggen dat zelfs met een heel klein stroompje water het huis op het zand zal instorten.
Met andere woorden, wanneer je leven verankerd ligt in Jezus en op Hem gefundeerd is, dan kunnen de grootste, zwaarste moeilijkheden van het leven op je inbeuken, maar je zult blijven staan. Je zult in staat zijn die storm het hoofd te bieden omdat Jezus je rots zal zijn, je stabiliteit, Hij houdt je overeind. Maar als een huis niet op Jezus is gebouwd en op Zijn Woord, maar op een zwakke fundering staat, zoals het zand, dan kan zelfs het geringste probleem dat huis, of dat leven, noodlottig zijn.

John Piper stelt het volgende: "Christen zijn is geen spelletje, het is geen therapie. Alle doctrines vloeien voort uit wie God is en wat Hij in de geschiedenis heeft gedaan. Christen zijn is meer dan feiten, maar ook niet minder. Er is geloof

en hoop en liefde. Maar die zweven niet in het rond. Die groeien als grote cederbomen in de rots van de waarheid van God. Degenen die zullen blijven staan zullen degenen zijn die hun huizen op de rots van geweldige objectieve waarheid hebben gebouwd met Jezus Christus als oorsprong, middelpunt en doel."

Adoniram Judson, die leefde tussen 1788 en 1850 is een fantastisch voorbeeld van iemand die zijn huis op een rots bouwde. Hij was een Amerikaanse zendeling die 40 jaar lang in Birma gewerkt heeft. Maar zijn leven was in het geheel niet roemrijk. Adoniram was pas 25 toen hij met zijn vrouw naar Birma ging. De eerste jaren hadden ze te kampen met eenzaamheid en slechte gezondheid. Het duurde zes jaar voordat ze iemand vonden die wilde geloven. Adoniram bracht ook nog eens twee jaar in de gevangenis door. Dat was nog eens een zware storm die tegen zijn huis beukte! Vlak nadat hij was vrijgelaten uit de gevangenis stierven zijn vrouw en hun dochtertje. Het leek alsof Adoniram niets dan harde stormen en regen in zijn leven kreeg. Maar toch hield het 'huis' van Adoniram stand. Er waren zeker tijden dat hij zich verslagen en verwoest voelde. Maar het einde van het verhaal was dat hij niet verwoest werd. Zijn levenswerk en zijn pogingen waren de moeite waard. Aan het begin van zijn zending in Birma had hij zich tot doel gesteld, de Bijbel in het Birmaans te vertalen en een kerk van 100 leden op te richten. Toen hij stierf liet hij de Birmaanse Bijbel na, 100 kerken en meer dan 8000 gelovigen.

Ik ben diep onder de indruk over het feit dat hij maar door kon blijven gaan, zelfs nadat hij getroffen was door zoveel stormen van het leven. En ik besef dat het niet Adoniram was die dat deed, of zijn ongelooflijke wilskracht of zijn vindingrijkheid. Het ging om iets waar hij op vertrouwde; de Rots waar zijn leven op was gebouwd. Adoniram was in staat om de stormen van het leven het hoofd te bieden omdat hij in Jezus geworteld was. De vraag is dus: waar bouw jij je huis? Wanneer de stormen van het leven komen, wat zeker zal gebeuren, wat zal er dan van over zijn?

Hart na hart...

Natuurlijk ben je weleens ontmoedigd en teleurgesteld als je naar de huidige staat van de wereld kijkt. Maar geef het niet op. Juist nu kun je heel wat goeds doen in die schijnbaar oude, verlopen wereld waar we in leven. Juist in deze tijd hebben heel wat mensen geloof, hoop en liefde nodig en dat kunnen ze vinden in Jezus, de vriend die ons nooit verlaat. Jij kunt de zaadjes van Gods liefde en Zijn waarheid overal uitzaaien. Hier een zaadje, daar een zaadje. Stap voor stap; hart na hart. Wij moeten zaaien, God doet de rest. Hij zorgt ervoor dat de zaadjes ontkiemen en uitgroeien tot sterke, gezonde planten en bomen. 'Maar,' zo denk je misschien, 'wat ik doe is maar zo klein! Zo nietig en zonder veel waarde! Wat is dat nu in vergelijking tot al die machtige bomen die nodig zijn in het bos van de toekomst; het bos van een betere wereld?'

Het is toch een begin? Het is het begin van het wonder van een nieuw leven, een nieuwe zienswijze, nieuwe moed en het begin van een nieuwe boom. Kijk maar eens wat er gebeurt als je het probeert. Ook al beroer je maar één leven met de liefde van God, dan toch heb je een deel van de wereld veranderd. Zelfs als je je eigen leven een positieve wending geeft, dan heb je een leven veranderd. Dan is jouw eigen omgeving nooit meer hetzelfde. Als je dingen ten goede kunt veranderen geef je hoop. Dan bewijs je eigenlijk dat alles kan veranderen. Als één leven kan veranderen kan elk leven veranderen. Het begint klein... enkel nog maar bij jou... maar na verloop van tijd is er iets veranderd. En je weet maar nooit. Misschien zie je zelf de dag nog wel dat de hele wereld er anders uitziet en dat jij daar iets mee te maken had... zaadje na zaadje, hart na hart.

BLIJF KALM EN HOUD VOL

Door Elsa Sichrovsky

Ik ging mijn vriendin opzoeken. Toen de bus in de buurt kwam van het ziekenhuis waar ze lag, werd ik een beetje zenuwachtig en ik probeerde me voor te bereiden op een passende begroeting. Mijn vriendin was altijd al zwak geweest en het laatste jaar had ze geworsteld met een paar agressieve infecties.

Deze keer had ze een zware operatie gehad, waarna complicaties waren opgetreden. Ik hoopte maar dat ik haar wat kon opvrolijken in haar ziekenhuiskamer, maar ik had er niet veel vertrouwen in. Mijn eigen hart liep over van vragen en zorgen over de toestand waarin mijn vriendin verkeerde en van de sombere vooruitzichten. Ik kon niets passends bedenken waarmee ik haar kon opbeuren. Mijn hoofd was te zwaar belast met visioenen over haar pijnlijke toekomst.

Toen opeens, terwijl de bus de hoek om ging, zag ik een felrood aanplakbord met witte letters onder een koninklijke kroon. Eerst de kleur en toen de woorden: “Blijf kalm en houd vol.” Dat was de beroemde, vaak geparafraseerde slagzin van de Britse regering in de 2e wereldoorlog.

Aan de Britse modemerknaam die er in kleine lettertjes onder stond kon je zien dat het maar om een advertentie ging, maar ik wist dat er meer mee aan de hand was. God had Zijn antwoord gegeven op de vragen in mijn hart op een manier die onorthodox was, maar het stond er zo duidelijk dat ik de bedoeling niet kon misverstaan! Terwijl ik over die zin op dat aanplakbord nadacht, voelde ik Gods vrede over mijn hart komen. Ik moest denken aan een bekend Bijbelvers: Houd moed! Ik heb de wereld overwonnen.[1] Ondanks de bedrukkende omstandigheden kon ik nog steeds vol vertrouwen kalm blijven en volhouden. Ik kon de boodschap met mijn vriendin delen. De Koning beheerst ieder detail van ons leven. Hoe somber de situatie van mijn vriendin er ook uitzag, ze was in goede handen!

Toen ik me dit realiseerde kwam het in me op dat er zoveel andere manieren zijn geweest waarop God Zijn liefde aan mijn vriendin had laten zien: het feit dat ze behandeld werd door bekwame artsen, kundig en vriendelijk verplegend personeel, en ondersteund werd door de gebeden en de hulp van vrienden en collega’s. Wat was het dwaas om me zo te laten bedrukken door de negatieve aspecten van de situatie en geen acht te slaan op Gods voortdurende tekens van Zijn aanwezigheid. Ik hoop van harte dat ik, hoe chaotisch de omstandigheden ook mogen zijn, altijd zal kunnen vertrouwen op de perfectie en getrouwheid van Gods liefde en niet hoef te wachten totdat Hij Zijn waarheid op een rood aanplakbord zet om mijn blik op de hemel te vestigen.

1. Johannes 16:33

DE BESTE KEUZE

Door Rosane Pereira

De Braziliaanse schrijfster en dichteres Cora Coralina, die uit een heel arm gezin afkomstig was, werd een beroemde lerares en schrijfster. Ze heeft ons veel wijze gezegdes nagelaten in haar boeken, waaronder: "De belangrijkste dingen in ons leven zijn onze keuzes!" Ze wilde haar leerlingen bijbrengen dat rijkdom of een knap uiterlijk of andere dingen waar de maatschappij zoveel waarde aan hecht, niet zo essentieel zijn als het maken van de juiste keuzes in het leven.

Op een keer zat ik aan het strand met mijn jongste zoon Mateus, die toen 12 was, en mijn dochter en kleinzoon. Op dit strand loopt de bodem van de zee opeens enorm af en wordt het water vreselijk diep, zodat ouders gewaarschuwd worden hun kinderen niet verder in zee te laten gaan dan tot aan hun middel. We waarschuwden hen ervoor en hielden streng toezicht. Mijn kleinzoon gehoorzaamde direct maar het was duidelijk dat Mateus twijfelde of hij moest gehoorzamen. We konden de gedachten haast in zijn hoofd zien rondgaan: "Zal ik doen wat ze gezegd heeft, of niet? Ik ben tenslotte een heel goede zwemmer!"

Uiteindelijk ging hij er maar tot aan zijn middel in en bleef daar ongeveer een minuut staan, kennelijk om zijn mogelijkheden af te tasten. Toen stapte hij achteruit en ging met zijn neefje terug naar de veilige zone. Op het einde maakte hij de juiste keuze en ik bad in stilte dat hij dezelfde wijsheid aan de dag zou leggen in heel veel beslissingen die hij nog zal moeten nemen bij het volwassen worden en gedurende de rest van zijn leven. De beslissingen die we nu nemen zijn uiterst belangrijk en zullen onze toekomst bepalen. Iedere keer wanneer ik impulsief iets doe of op mijn gevoelens af ga, maak ik er een puinhoop van en dan moet ik naderhand de situatie die ik veroorzaakt heb herstellen. Maar als ik de tijd neem om overal over na te denken, op helderheid wacht en betrouwbare vrienden om raad vraag, verloopt alles zoveel soepeler. Als ik voor een moeilijke beslissing stond moest ik mezelf vaak het voorbeeld van Jezus voorhouden en bidden voor de kracht om te zeggen: "Niet zoals ik het wil, maar zoals u het wilt."[1] en dan verder gaan en het juiste doen. Dit soort beslissingen kan moeilijk zijn om te nemen maar God kan altijd iets goeds uit de ogenschijnlijk moeilijke situaties teweeg brengen.[2]

God heeft ons één gemaakt met Jezus Christus met de bedoeling dat wij het goede zouden doen, want dat heeft Hij altijd al gewild.

Efeziërs 2:10

1. Mattheüs 26:39
2. Zie Romeinen 8:28

BLIJF OVEREIND STAAN!

Door Chris Mizrany

Pas geleden nam ik samen met twee vrienden en mijn broer deel aan een heel bijzonder evenement: de Fishermen's Friend Strongman Run! Op deze route van 15 km lang staan 30 hindernissen van verschillende moeilijkheidsgradaties. Er is kleverige modder waar je voeten al rap in weggezogen worden, en waar je dus in beweging moet blijven om dat te voorkomen. Dan zijn er ijskoude rivieronderdelen waar je doorheen moet zwemmen of waden om je uithoudingsvermogen te beproeven. Netten, greppels, steile zandhellingen; allemaal goede redenen om jezelf mee te rechtvaardigen dat het gewoon ondoenlijk was.

Maar het is wel haalbaar.

Een goede vriend die een topatleet is zei lachend tegen ons: "Zolang je overeind blijft staan zul je het wel halen." En zijn woorden bleken keer op keer waar te zijn. Juist wanneer ik het gevoel kreeg dat het me allemaal teveel werd, op momenten dat mijn spieren pijn deden en gespannen waren, dacht ik: Ik hoef alleen maar overeind te blijven en verder te gaan. Stap voor stap, hindernis na hindernis, dwars door de hete modderbrij en door het koude voortrazende water, heb ik het gehaald.

Het is zelfs zo dat we met zijn vieren tegelijk over de finishlijn kwamen, waardoor onze prestaties en onze vriendschap tot triomfantelijke vervulling kwamen! Het was een ongelooflijke ervaring en we zijn dankbaar dat we er aan mochten deelnemen.

Het Bijbelvers: "Ik snel recht op mijn doel af, ik wil de prijs behalen die in de hemel voor mij klaarligt"[1], heeft nu meer betekenis dan ooit! Een Christelijk leven leiden is niet eenvoudig; er is discipline voor nodig, hard werken en doorzettingsvermogen.

Soms heb ik het gevoel dat overeind blijven staan het enige is wat ik nog kan. Dan kom ik er achter dat Zijn kracht in mijn zwakheid ten volle tot ontplooiing komt. [2] en wanneer ik alles gedaan heb om te blijven staan, neemt Hij de zaak van me over en draagt Hij me.[3]

Het leven heeft zeer zeker zijn problemen en obstakels, maar er is een finishlijn waar onze geliefden en de Heer ons opwachten om een feest te houden! Net als Paulus denk ik niet dat ik daar al in geslaagd ben [4]

Ik blijf gewoon maar overeind staan met mijn ogen op Hem gevestigd, in de wetenschap dat wanneer de tijd er rijp voor is, we die finishlijn samen over gaan.

1. Filippenzen 3:14
2. Zie 2 Corinthiërs 12:9
3. Zie Deuteronomium 1:31; Jesaja 40:11
4. Zie Filippenzen 3:13

DE BESTEMMING

Door Marie Alvero

Het was in de zomer. Ik nam deel aan een zendingsreis voor de jeugd aan de noordelijke kust van Polen. Tegen het einde van onze reis werd er vanuit onze basis in Warschau een bestelwagen gestuurd om de meeste deelnemers op te halen, terwijl Nick, René en ik het plan hadden opgevat om per trein, bus en liftend terug te gaan. Ik heb er geen idee van hoe we op dit onbezonnen idee waren gekomen, maar om de een of andere reden vond ik het geweldig.
Op de afgesproken ochtend begonnen we aan de terugreis. We waren jong en hadden totaal geen ervaring met het reizen in een vreemd land, zonder al teveel geld op zak, waarbij we de taal in het geheel niet meester waren.
We kwamen aan bij het station, maar meteen toen we het hek door waren ging het al mis, aangezien de deuren van de trein dicht gingen voordat Nick aan boord was.
Die bleef dus achter op het perron. René en ik stapten op het volgende station uit en wachtten op hem, maar toen de volgende trein kwam zat hij er niet in. We namen het domme besluit om de trein weer terug te nemen naar ons eerste station. Maar, natuurlijk, net toen we wegreden stapte Nick het perron op! Gelukkig bleef hij waar hij was en konden we uiteindelijk weer terugkeren en waren we weer verenigd.
We deden er al twee uur over om alleen maar op het busstation te komen, waar we de bus namen naar de rand van de stad. Daarna sleepten we ons door een aantal velden om op de snelweg te komen waar we alle drie onze duim opstaken en er maar het beste van hoopten. Maar er stopte niemand.
Het middaguur liep over in de late middag en we hadden honger, we waren moe en we maakten ons ook wel wat zorgen over onze situatie.
Tegen die tijd, toen we zes uur onderweg waren, begonnen we ons af te vragen of God ons misschien iets wilde laten zien. Het leek wel alsof we iedere keer ons doel voorbij schoten. Toen baden we en besloten we unaniem dat we moesten terugkeren naar de hut waar we de laatste weken ons kamp hadden gehad. We wisten niet precies hoe dat plan zou uitpakken, maar het scheen een beter plan dan de nacht op de velden te moeten doorbrengen.
We staken de weg over en kregen binnen een paar minuten een lift. En de rest van de reis terug naar de hut verliep zonder problemen.
Stel je onze verbazing eens voor toen we bij onze terugkeer in de hut de rest van ons team weer terugzagen. Het voertuig dat hen had moeten ophalen had pech gekregen en het zou nog een week duren voordat de bestelwagen zou komen. Onze frustratie over die vreemde dag verdween als sneeuw voor de zon toen we beseften dat we nu precies waren waar we behoorden te zijn. Zonder mobiele telefoons of enige communicatie van buitenaf, ondanks onze onwetendheid en dwaasheid, had God ons teruggeleid naar Zijn wil. Zelfs wanneer wij falen, faalt God nooit. Hij neemt ons zoals we zijn en voert Zijn plan uit.

Opnieuw gevormd

Een boodschap van Jezus

De zorgen van dit leven en de vele lasten die ermee gepaard gaan kunnen je gemakkelijk afleiden van je hechte band met Mij. De angst voor mislukking kan je vermogen om naar Mij op te kijken benevelen en dan wordt het moeilijk om geloof te hebben dat Ik je gebeden verhoor en van je houd. Ik wil je echter zegenen en je boven je lasten uit tillen. Keer op keer wil Ik je een nieuw begin geven en je een getuigenis maken van Mijn liefde.
Ik neem de zwakke en de dwaze dingen, de gebroken dingen en onvolmaakte dingen om ze als Mijn vaten van liefde te gebruiken. Al je ervaringen door de jaren heen zijn bedoeld om je te helpen om een zachtaardig, medelevend vat te worden, dat zich in anderen kan verplaatsen, Een vat dat weet hoe het is om pijn en noden te hebben, dat de smart van de eenzaamheid kent en de wanhoop heeft ervaren die andere mensen voelen.

Zelfs de donkerste dagen die je in je leven meemaakt kunnen ten goede meewerken als je jezelf als zachte, kneedbare klei in de handen van de pottenbakker legt, zodat Ik van de scherven van je leven; stukgelopen dromen, hartzeer, teleurstellingen, met Mijn handen van liefde alles ten goede kan laten meewerken voor Mijn goede bestemming van het hervormen en vormen van Mijn prachtige schepping.